

KAM NA JÍDLO

Restaurace U mostu, Labské nábřeží – solidní ceny – hotová jídla kolem 50 až 60 Kč. Minutky včetně přílohy 80 – 100 Kč. Výborné čepované pivo, tel. 412 532 261

Restaurace Pastýřská stěna – na severočeské poměry mírně dražší restaurace. Hodí se ale třeba pro romantické posezení při svíčkách. Jídlo kolem 100 až 200 Kč, v nabídce jsou nejrůznější speciality, tel. 412 532 198

Hospoda Retro 30, Radniční – běžná retro úprava pod patronací Staropramenu jako v každém druhém městě. Dobré jídlo, ceny standardní, hotová jídla 50 – 70 Kč, minutky kolem 100 Kč, tel. 412 510 400.

Restaurace Hongkong, Masná – komfortní restaurace s nabídkou čínské, argentinské, mexické a české kuchyně. Překvapí výběr značkových vín, tel. 412 516 925.

UBYTOVÁNÍ

Ve městě je dostatek hotelů, informace o nich seženete na uvedeném webu města.

Za pozornost ale určitě stojí velmi příjemný a komfortní **hotel Faust**, U Plovárny 43, tel. 412 516 235. Za jedno lůžko zaplatíte 550 Kč na noc, dvoulůžko 850. Pokud do Děčína jedete s rodinou na delší čas, můžete využít apartmán nebo celý „byt“ v přístavbě. Ceny jsou počítány i se snídaní. V současnosti majitel hotelu poskytuje speciální slevy.

www.hotelfaust.cz

Další opravdu krásný a solidní hotýlek je například **hotel Česká koruna** na Masarykově náměstí 60, tel. 412 516 104, za dvoulůžkový pokoj zaplatíte 920 Kč, za třílůžkový 1280 Kč. Pozor, od 1. dubna se ceny kvůli začínající sezóně mírně zvýší.

www.hotelceskakoruna.cz

→ hledat mezi novodobou zástavbou. Děčín je prostě zvláštní. Děčín je přitažlivý. Vyplatí se zde strávit odpoledne či den. A jste-li romantické povahy, přijďte si na své. Stejně tak, patříte-li mezi obdivovatele technických památek.

Tetschen a Bodenbach

Nejpodstatnějším faktorem, na němž záležel a záleží rozvoj města, bylo a je nepochybně Labe. Stejně jako je páteří krajiny Děčínska, stejně tak představuje největší přírodní dominantu města a největší „mestotvorný“ prvek. Opravdu. Toto slovo znějící skoro jako jazykolam je výstižné.

Ještě v roce 1941 byl dnešní Děčín, tehdejší Tetschen, rozdělen řekou na dvě zcela samostatné části. Na pravobřežní Děčín a levobřežní Podmokly. To až protektorátní správa je v roce 1942 spojila v jedno město s jedním názvem Děčín-Podmokly, tedy vlastně Tetschen-Bodenbach. A most tehdy spojoval obě části po tisíciletém odlišném vývoji teprve něco málo přes sto let!

Proč je tenhle historický exkurs vlastně důležitý? Protože části na levém a pravém břehu Labe jsou úplně rozdílné. Na pravém břehu se ocitnete v klasickém, starobylém, uměřeném prostoru v často stísněných uličkách, nad nimiž se pyšně tyčí zámek. To jste v Děčíně. Na levém břehu jste v otevřených, na lesy a parky navazujících Podmoklech,

Barokní kostel Povýšení sv. Kříže

dnešní „pouhé“ čtvrti plné vilek a malých starých továren.

Na pravém břehu Labe byste asi před dvěma sty lety nejspíš slyšeli vyvolávání trhovců, po kočících hlavách drkotající vozy, u řeky houkání lodí. Děčín byl v historii bydlístým obchodníkem. V levé části byste asi byli spíše svědky rodící se průmyslové výroby, dělníci by nakládali nové výrobky a cestující by čekali na vlak. Podmokly totiž bývaly významnou zastávkou. Ne v Děčíně, ale v Podmoklech stavěly vlaky na lince Praha-Dráždany.

Impozantní cesta k děčínskému zámku

Kde jinde začít procházku městem než na zdejším zámku. Leží v onom „starém Děčíně“ a vy se k němu dostanete nejlépe takzvanou Dlouhou jízdou. Jde o zajímavou a v Česku ojedinelou barokní cestu. Je 10 metrů široká a 292 metry dlou-

há. Její budování trvalo deset let a předcházely mu neuvěřitelně náročné lamačské práce. Na jejím místě totiž stála skála. A také domy. Ty nechali Thunové, kteří od sedmnáctého století zámek vlastnili, vykoupit, a zbořit. Nahradila je impozantní cesta ke šlechtickému sídlu. Kolem cesty jsou vystavěné 7,5 metru vysoké zdi se slepými arkádami. Za nimi byly symetricky vybudovány i zámecké zahrady s terasami. Cesta kdysi spojovala zámek s městem.

Samotný zámek prochází v současné době rekonstrukcí. Začala téměř hned po listopadu 1989 a věřte, že byla nutná. Vždyť od roku 1932, kdy jej Thunové prodali Československému státu, tu bydleli vojáci. Zámku neškodila ale ani tak československá vojska, ani wehrmacht, ale hlavně dvacet let pobytu sovětských vojsk. A to, jak dokázala spřátelená armáda honosnou stavbu zdevastovat – s prominutím – „svět neviděl“. Ještě před pár lety byla na fasádě vidět bílá písmena do omítky zažrané azbuky nesmyslných komunistických hesel. Dnes už alespoň části fasády září bílou omítkou.

Ještě loni na podzim sem směřovaly davy turistů, aby viděly jedinečnou sbírku loutek, kterou shromáždil Milan Knížák, současný ředitel Národní galerie. Muzeum loutek bylo v jednom ze zámeckých traktů, ovšem správa zámku již loutky podle smlouvy Knížákovi vrátila. Protože zámek je zatím prázdný, můžete se kochat ales-

Synagoga v Podmoklech

FOTO: JANA FRÖHLICHOVÁ

Magazín IN
spolupracuje
s Českou
centrálou
cestovního
ruchu